

N:o 129.

Af herr **J. H. Dieden**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utverkande af anstånd från Norges sida med tillämpningen af en viss bestämmelse i förordningen angående Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden.

Sedan nu Riksdagen genom att antaga första punkten i paragrafen 3 mellanrikslagen, som bestämmer att »förmalning, krossning eller blandning» icke får räknas till svensk eller norsk tillverkning, då varan är tillverkad af helt eller delvis utländska, i någotdera af riket tullpligtiga ämnen, beröfvat svenska qvarnindustrien den norska marknaden, men upplyst blifvit att denna bestämmelse endast tillkommit uppå yrkande från svensk sida, för att, om och när tull å spannmål åsättes i Sverige, förhindra svenska spekulanter att i Norge invid gränsen uppföra qvarnar och derifrån ointetgöra verkan af sådan tull, men genom norska finansministerns anförande till statsrådsprotokollet upplyses, att denna bestämmelse, af vigt i Sverige, för närvarande saknar betydelse för Norge, vågar jag hemställa att Riksdagen ville

i skrifvelse till Kongl. Maj:t anmoda Kongl. Maj:t söka hos norska regeringen och stortinget utverka, att tillämpning af denna bestämmelse ej måtte träda i kraft förrän införseltull åsättes spannmål i Sverige.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 30 juni 1887.

J. H. Dieden.